

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 2705/12 a na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, o návrhu na osvobození od soudních poplatků, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2013, č. j. 6 A 105/2013 - 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou ze dne 11. 12. 2012 se žalobce domáhal u Krajského soudu v Českých Budějovicích zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým mu byla dle § 18 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, určena advokátka a současně brojil proti nečinnosti žalovaného. Usnesením Krajského soudu ze dne 18. 12. 2012, č. j. 10 Na 64/2012 - 5, byla věc postoupena Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému.

[2] Usnesením ze dne 24. 6. 2013, č. j. 6 A 105/2013 - 19, městský soud vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku. V reakci na toto usnesení žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků. V záhlaví specifikovaným usnesením městský soud osvobození žalobci nepřiznal, neboť došel k závěru, že žaloba zjevně nemůže být úspěšná.

[3] Proti posledně uvedenému usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. V kasační stížnosti mimo jiné namítal, že nesouhlasí s aplikací uvedených

rozhodnutí, neboť se netýkají samé věci. Městský soud dále pominul, že rozhodnutí žalovaného je neurčité a nesprávné, a vycházel z jiného hmotněprávního stavu. Tvrdil, že byl nesprávně poučen o opravném prostředku, neboť odvolání ani kasační stížnost proti dočasnému rozhodnutí není přípustná (s odkazem na věc předloženou rozšířenému senátu pod sp. zn. 3 As 125/2012). Závěrem stěžovatel namítl podjatost všech soudců, kteří byli členy osmého senátu Nejvyššího správního soudu v roce 2012.

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[5] Předmětem soudního přezkumu je usnesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud tedy netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení stěžovatele advokátem v řízení, protože by takový požadavek vedl pouze k řetězení téhož problému (více viz rozsudek NSS ze dne 19. 7. 2012, č. j. 4 Ads 66/2012 – 22).

[6] Po konstatování přípustnosti a včasnosti kasační stížnosti podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. Nejvyšší správní soud nejprve přistoupil k přezkoumání napadeného usnesení městského soudu v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. a přitom neshledal, že by řízení před soudem bylo zatíženo vadami, k nimž by musel přihlídnout z moci úřední. Poté soud posoudil námitky uvedené v kasační stížnosti a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[7] Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se podává, že městský soud nepřiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků, pro zjevnou neúspěšnost žaloby. Tento závěr odůvodnil tím, že žalovaný stěžovateli plně vyhověl, kladně rozhodl o jeho žádosti o určení advokáta a stanovil, že advokát bude poskytovat právní služby bez nároku na odměnu. Nejvyšší správní soud se s názorem městského soudu ztotožnil.

[8] Ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s., které se zabývá možností přiznání osvobození od soudních poplatků, obsahuje podmínku, že *„dospěje-li soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost odmítne“*. Soud takto postupuje v situaci, kdy již ze samotných skutkových tvrzení a argumentů žadatele obsažených v návrhu je zcela zřejmé, že mu ve věci nemůže být vyhověno.

[9] Z textu samotné žaloby plyne, že stěžovatel vůbec nebrojí proti výrokům napadeného rozhodnutí. Pouze polemizuje s tím, že žalovaný učinil obsahem rozhodnutí některá obecná pravidla poskytování právních služeb určeným advokátem, která stanoví samotný zákon. Rozhodnutím žalovaného bylo navíc stěžovateli v plném rozsahu vyhověno, neboť mu byl ustanoven k bezplatnému právnímu zastoupení jím požadovaný advokát. Podaná žaloba tak nemůže být zjevně úspěšná, neboť napadá rozhodnutí, jímž bylo věcně stěžovateli v plném rozsahu vyhověno. Dále je žaloba zjevně nedůvodná, neboť nenapadá konkrétní zásah do svého práva, avšak pouze text upozornění na zákonnou úpravu v oblasti poskytování advokátních služeb.

[10] K pochybení nedošlo ani v rámci poučení. Podle dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu je proti usnesení o neosvobození od soudních poplatků přípustná kasační stížnost. Na tom nic nemění skutečnost, že rozšířenému senátu Nejvyššího správního

soudu byla k řešení předložena otázka zpochybňující přípustnost kasační stížnosti proti takovému usnesení. Teprve rozhodnutí rozšířeného senátu může dosavadní judikaturu změnit; do té doby ovšem přípustnost kasační stížnosti nemůže být vůbec předmětem diskuse.

[11] Námitkou podjatosti osmého senátu se soud nezabýval, protože žádný ze soudců osmého senátu se na projednání a rozhodování této věci nepodílel. V souladu s judikaturou zdejšího soudu přitom nemá význam rozhodovat o námitce podjatosti směřující proti soudcům, kteří se nemají účastnit rozhodování ve věci (k tomu srov. např. usnesení zdejšího soudu ze dne 14. 6. 2012, č. j. Nao 44/2012 – 19).

[12] Stěžovatel tedy se svými námitkami neuspěl. Z tohoto důvodu soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o kasační stížnosti žádné účelně vynaložené náklady nad rámec běžné činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. února 2014

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu